

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.

Scrierile nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de trei 30 fil.
vrândul cu litere garmond.

„O chestiune de actualitate”.

— Opinie separată. —

Dacă amicul meu, păr. Lupaș, ar fi lansat ideia, că congresul național-bisericesc ar fi bine să se țină în fiecare an, — m'aș fi bucurat. Iată omul cu idei avansate — aş fi zis, — care caută căi și mijloace, ca să ajungem la o controlă mai intensă și la o conducere tot mai unitară în viața noastră bisericească.

Văzând însă, că se dorește modificarea unor §§-i din Statutul organic, mărturisesc, că am rămas cam surprins. Cu atât mai surprins, cu cât pe terenul acesta păr. Lupaș mi se înfățișează ca apărătorul unui punct de vedere extrem de oportunist.

Motivul acesta, de ordin principiar, mă determină, ca față de părerea abordată de d-sa în Nrul 122 al acestui organ, cu privire la restaurarea corporațiunilor reprezentative ale bisericii, să-mi descoper și eu opinia în chestie. O voi face cu toată francheță și obiectivitatea cuvenită.

Punctul meu de vedere diferă radical, este contrar chiar celui reprezentat de păr. Lupaș. Iată pentru ce:

E adevărat, că sute de mii din credincioșii noștri în prezent sunt pe câmpul de luptă. Dar tot atât de adevărat este, că ținerea sinoadeelor parohiale nu se face în regulament atârnătoare de prezența totalității, sau a majorității membrilor. Dimpotrivă, în caz de necesitate sinodul parohial se poate ține și cu atâtia membri, din căci este compus comitetul parohial. (§. 10 din Regulament). În urmare, numai acolo nu se vor putea ține sinoadele parohiale, unde nu vor fi rămas acasă nici 20—25 de membri. Dar atâtia oameni cu drept de vot, aşa cred, că vor fi rămas și în cel mai din urmă sat. Iar aceștia nu vor fi exclusiv «bătrâni și neputincioși», ci de fapt sunt bărbății dela 42 de ani în sus, aşadar oamenii cei mai maturi și mai așezăți la firi, cari prin chiar vârstă și starea lor sufletească de acum ne dau mai multă garanță, că se vor feri de scene sgomotoase, proprii a provoca amestecul organelor străine. Iar dacă din considerațiuni de echitate absența membrilor îndepărtați se aduce de motiv pentru neținerea sinoadelelor electorale din astăzi, atunci păr. Lupaș ar trebui să ne asigure, că cei aflați în luptă se vor întoarce acasă, toți întregi și sănătoși.

Celalalt motiv cu care se justifică atitudinea pasivă observată de factorii competenți ai bisericii în chestiunea alegerilor pentru congres, este starea de răsboiu și teama de agitații în popor, care ar putea da ansă la ingerență unor organe din afară.

Așa cum e prezentat, nici motivul acesta nu-l putem privi de argument hotărâtor.

Stările actuale sunt, ce e drept, agitate și nervoase în Europa întreagă, nu numai la noi. Cu toate acestea, eu cred, că răsboiul în sine n'are de

a face cu viața noastră bisericească. Dușmanul țării este departe, prin urmare de o forță majoră, care ar impiedica în mod brusc funcționarea organelor bisericii, nu poate fi vorba. Guvernul a opus, ce e drept, adunările poporale și alte întruniri de caracter social și politic, dar nu știm nici un caz de oprește a vrăului sinod. Dimpotrivă. Dela izbucnirea răsboiului încocace s'au ținut mai multe sinoade, în cari s'au ales preoți și învățători, și pe cari nimenei nu le-a conturbat, deși obișnuitele valuri de agitație de sigur n'au lipsit. Conventul bisericești s'au ținut și în toamna aceasta, după toată regula. De aceea nu credem să-i treacă cuiva prin minte oprirea sinoadeelor noastre electorale, cari sunt organe și părți constitutive ale bisericii noastre autonome, a căror funcționare este indispensabilă și a căror stăngere ar fi identică cu paralizarea vieții constituționale. Sau dacă totuși s'ar ingeră cineva, am fidatorii să protestăm energetic, și să ne justificăm procedura noastră legală. Se înțelege, aici nu numai presupunem, că ele au să decurgă în cadrele ordinei, dar contrarul il ținem de exchis, fiindcă dela preotime încă suntem în drept să așteptăm, ca să fie la înălțimea chemării și a situației.

Dealtcum păr. Lupaș încă admite ca posibilă și necesară ținerea sinoadeelor parohiale ordinare din luna lui Ianuarie. Nu înțelegem atunci, pentru că d-sa consideră de mai riscate sinoadele electorale, decât pe cele ordinare, cătă vreme este știut, că alegerile de deputați nu prea au darul să pașoaneze pe sătenii nostri? În urmare, proporțiile agitațiilor, cari ar fi să provoace ingerență străină, tocmai la sinoadele electorale, par a fi mai reduse. Aceste «agitații» însă luate ca motiv de oprește, sunt proprii a ne duce la absurd, fiindcă de teama lor ar trebui atunci să nu mai ținem nici o alegere de preot sau de învățător, până după încreșterea ostilităților. Ar urma astfel, ca din anumite cauze, mai mult închipuite decât reale, să ne suspendăm înșine dreptul la viața constituțională a bisericii.

Evident deci, că teama de ingerență, de care s'a inspirat forul competent atunci când și-a impus o rezervă oportunistă în chestia demersurilor de făcut pentru alegerile de congres, nu e deajuns de motivată. O astfel de teamă ar fi justificată pe deplin numai atunci, când ar fi venit un avertisment concret în privința aceasta, sau când am avea cel puțin un cas de oprire sau disolvare a unui sinod electoral, ținut din August încocace, pe motive de «agitație».

In lipsa acestora, aşa credem, că nimeni n'are temeu să ne impede poștul în practicarea drepturilor constituționale asigurate nouă prin lege fundamentală, sancționată de regele ţării.

Nu ne rămâne deci, decât să ne facem datoria și de astădată, după forma și modalitatea normată în lege.

Aceasta ni se impune cu atât mai stăruitor, cu cât modalitatea de a șei din aşanumitul impas, și expedientul recomandat de păr. L. cu privire la săvârșirea restaurărilor din astăzi, din parte-ne trebuie să-l perhosescă din capul locului.

Ce soluție propune d-sa, vrând să salveze naia bisericii dintr-o imagine strâmtore caridică?

Să exploatăm — zice d-sa — prilejul acesta potrivit, pentru a împăca litera legii cu intențiile legislatorului Șaguna, care proiectase la început toate alegerile corporațiilor bisericești pe căte un ciclu de 6 ani. «Sub necesitatea poruncitoare a împrejurărilor exceptionale» să se prelungiască de astădată ciclul, sau mandatele deputaților încă pe 3 ani. Consistoarele eparhiale vor provoca deci, pur și simplu, sinoadele ordinare și colegiile preoțești, ca prin un conclus special să-și dea învoiearea de a fi considerați «realeși», încă pe trei ani, tot vechii membri ai diferitelor corporații.

Care va să zică, pe «bătrâni și neputincioși», cari mai nainte nu îtiineam îndreptății să se întruniască în sinod electoral și să aleagă după toată formă, acum îi socotim vrednicii să pronunțe un conclus, prin care să realeagă...

Dar abstrăgând de contradicția aceasta și admîntând pentru moment posibilitatea acestor realegeri sumare, cine ne asigură, că dintre cei declarați realeși în comitete sau epitropii, cari sunt duși în linia de foc, unii nu vor fi deja morți și îngropați în ceasul realegerii lor?

Modalitatea aceasta însă nu am putea o admite sub nici o împrejurare, pentru că după părerea noastră ea este — cum se va vedea — de drept contrară spiritului și literii legii noastre fundamentale.

Să privim puțin chestia mai deaproape.

Modalitatea oferită de păr. Lupaș emanează în fond din o interpretare a unor §§-i ai Statutului organic. Interpretând însă și respective căutând să-i aducă acești §§-i în consonanță cu intențiunile originale ale lui Șaguna, d-sa scapă din vedere un lucru: uită anume, că prin Statutul organic s'a creat bisericii noastre, față de puterea statului, o relație de drept cam asămnătoare cu unui contract bilateral.

Fiecare parte este deci îndatorată să respecte contractul și nici una nu-i poate modifica condițiunile, pe motive de interpretare subiectivă. Iar dacă totuși ar face-o o parte, celalaltă are dreptul să protesteze, sau să modifice și ea ad libitum.

Dealtcum interpretarea, în general, se admite numai la dispozițiunile așa numite facultative ale legii, însă normele sau dispozițiunile imperitive ale legii nu se pot nici-cum supune interpretării. Ele trebuie executate ad litteram.

Dar dacă pe motivul subredat al «stările exceptionale» am admite și am acorda acum Consistoarelor sau

sinoadelor parohiale facultatea de a interpreta și a modifica unii §§-i din legea noastră organică, ce s-ar putea întâmpla? Ne-am putea trezi, că mănepoimâne vine guvernul, sau vine cutare corporațiune și declară: din cauza «forței majore» sau din anume «împrejurări exceptionale», am abandonat sau am schimbat cutare §. din Statutul organic! Iată deci, că interpretarea legii positive — ori că ar fi în principiu de liberală — poate deveni primejdioasă și poate duce ușor la volnicie și autocratie, deci tocmai la polul opus principiului constituțional.

Incontestabil însă, că un asemenea *conclus special* sinoadele ordinare ale parohiilor nu au dreptul să pronunțe, iar Consistoriile nu le pot investi cu acest drept exceptional, în lipsă de competență. Dacă peste tot ar putea veni pe tapet chestiunea prelungirii mandatelor, atunci singurul for în drept să se pronunțe în afacerea aceasta ar fi *congresul*, care pentru acest scop ar trebui convocat în sesiune extra-ordinară.

Cazul de analogie, la care îndrumă părintele Lupaș — dacă peste tot are loc analogia — pledează tocmai împotriva propunerii d-sale, deoarece prelungirea mandatelor pentru funcționarii dela comitate încă să făcăt prin *parlament*, și nu atât din pricina răsboiului, că mai ales în vederea apropiatei lor statistică. Singura analogie, la care ne-am putea referi în casul de față, este tocmai năzuința statelor beligerante moderne de a menține și în timp de răsboiu ordinea internă și a asigura mersul regulat al instituțiunilor și organelor sale, pentru viața internă a statului să nu se sdruncine.

Concluzile de realegere sau prelungire, luate după modalitatea precognizată de păr. Lupaș, ar însemna deci părăsirea de bună voie a drumului legal, nerrespectarea legilor și regulamentelor noastre bisericești, care, cum se știe, normează apriat *forma și modalitatea de alegere* pentru cazarile de restaurare ale diferitelor corporații reprezentative.

O astfel de procedură este proprie a provoca tocmai ingerență a ceea cea nepoftă, de care ne temem. Remediul, la aparență «excellent», poate deveni astfel foarte primejdios.

Din aceste motive noi nu vedem necesitatea reală, care ne-ar constrângă să umblăm după remedii, expediente și analogii. Cu atât mai puțin aș afla de consult, ca tocmai acum să revinim la proiectele marelui Șaguna, cu scopul de a-i eluda grădina opera, atât de frumos apreciată și de părintele Lupaș.

Ce ne rămâne deci, ca concluzie finală?

Rămâne să trecem la ordinea zilei peste «stările exceptionale» și să ne facem toți datoria, luând conform §§-lor 140 și 180 din Statutul organic dispozițiunile necesare pentru alegeri și restaurări,

La împlinirea datoriei, pelângă litera moartă a legii, trebuie să ne povătuască și rezoane de ordin superior. Practicându-se și acum, ca și în vremuri normale, drepturile bisericesti, vom arăta, și în forma aceasta, căt de mult știm să le prețuim și să le cinstim, dovedind totodată, că viața internă constituțională a strămoșestii noastre biserici naționale se strecoară liniștită în alvia ei adâncă, neinfluențată de curenții externi sau de vânurile protivnice. Gh. Tulbure.

In aceeaș chestiune.

Preacuvioșia Sa, Protosincelul Roman R. Ciorogariu, director seminarial în Arad, își precisează părerile în numărul ultim din «Biserica și Scoala» astfel:

Prolungirea ciclului 1912—1914 într'un ciclu de 1912—1917 prin tangentă răsboiului nu o afli ducătoare la scopul urmărit de părintele Lupaș, adecă la transformarea definitivă a ciclului de 3 ani în 6 ani, ce nu se poate fără revizuirea statutului organic și schimbarea §§-ilor 18, 40, 88 și 150 din Statutul organic, ci am rămâne în istoria vieții noastre constituționale numai cu un ciclu dublu, ciclul păcii în răsboiu, după care ar urma reluarea firului ciclurilor trienale. De altă parte sunt de acord ca să nu se facă sub durata răsboiului restaurările corporațiunilor parohiale, protopresbiterale și eparhiale și din motivele aduse de părintele Dr. I. Lupaș și din multe alte considerații ale răsboiului. Să nu ni se impedece însă nici cursul vieții constituționale în biserică, organele constitutive ale bisericii să funcționeze și sub durata răsboiului.

La aceasta menținere a ordinei constituționale în biserică n'avem nevoie a recurge la deducții din intențiunile vremilor dinaintea Statutului organic, când avem o actualitate de bază. Congresul național bisericesc ca interpretul legitim al Statutului organic a dat consistoarelor autorizația ca în cazuri excepționale când un comitet parohial este suspendat, ori când «în cutare parohie a devenit imposibilă din orice motive grave alegerea și constituirea în mod legal a comitetului parohial» (alineatul 3 din §. 14 al regulam. pentru admin. afacer. epitropeschi), să poată institui în mod provizor o comisiune pentru conducerea afacerilor parohiale». (Alineat 2 din §. 14). Făcând răsboiul imposibilă «alegerea și constituirea în mod legal a comitetului parohial», în lipsa unei părți însemnate a membrilor sinodului

parohial în răsboiu (la noi sunt parohii din cari sunt duși la răsboiu și peste 1000 de bărbați), urmează să se aplice §. 14 al regulamentului consensual amintit, adeca să se institue o comisiune provizoră în fiecare parohie, pentru conducerea agendelor parohiale. Comisia ar fi constituită din membrii vechiului comitet rămași acasă. Tot așa și epitropia parohială. Cu atâtă ar fi aranjată parohia.

In protopresbiterat scaunul protopresbiteral reprezintă forul de prima instanță, acesta este stabil și nu cade sub restaurare. Iar comitetul și epitropia protopresbiterală, care cade sub restaurare, primește mandat dela consistor a funcționa mai departe până la noua restaurare. Aceste corporații rezolvează afacerile curente indispensabile, până la constituirea noului sinod protopresbiteral.

In eparhie conform §. 121, 11, senatul strâns bisericesc conduce eparhia pe durata vacanței scaunului episcopal. Același lucru îl face acum în lipsa sinodului eparhial sub prezidiul episcopului, iar afacerile curente indispensabile dela senatul școlar și epitropesc le rezolvează respectivele senate până la restaurarea sinodului eparhial.

Restaurarea corporațiunilor bisericești în parohie, protopresbiterat, eparhie și mitropolie ar urma apoi numai după terminarea răsboiului. Buletele existente la isbucnirea răsboiului rămân valabile până la restaurarea normală a corporațiunilor bisericești. Am avea în chipul acesta în viața noastră constituțională un an intercalar, căci nu se poate presupune, că răsboiul să nu se termine în anul 1915, și în 1916 am începe nouă ciclul de 3 ani.

In resumat: cert e că alegerile nu se pot face sub durata răsboiului, pentru teoria ciclului dublu n'avem bază de drept, până când pentru administrarea provizoră a afacerilor curente bisericești avem bază de drept.

După părerea mea ar trebui să se convoace fără amânare consistorul mitropolitan, ca acesta să iee dispoziții pentru întreaga mitropolie, căci aceasta nu este chestia unei eparhii, ci a mitropoliei. Fiind vorba de interpretarea statutului organic, în lipsa congresului național-bisericesc, care nu se poate convoca, consistorul mitropolitan, ca organul executiv al congresului național-bisericesc, este competent a-l suplini pe acesta.

Altfel zic și eu cu fratele în Cristos Dr. Ioan Lupaș: Cine cunoaște altă soluție mai bună, să nu întârzie a o da la lumină, ori căt ar fi de potrivnică părerilor mele, pentru a

fi consistorul mitropolitan în cunoștința părerilor din dieceză. Socotesc însă de cel mai urgent lucru convocarea consistorului mitropolitan.

R. Ciorogariu.

O desmințire. Ziarul bucureștean „Universul”, cum și alte foi românești enăud stirea că autoritatele austriece ar fi confiscat întreaga avere a fondului religios greco-oriental din Bucovina, care ar face 60 milioane coroane, și se astă actualmente în Viena, folosind această sumă pentru imprumutul de răsboiu. Guvernul austriac ar fi făcut presiune asupra Arhiepiscopului Repta și asupra Consistorului greco-oriental din Bucovina, care se află acum în Dorna-Vatra, înduplecându-i, ca să consimtă la această acțiune. Această stire este, — scrie „Pester Lloyd”, — o minciună sfrunțată. Consistorul ortodox bucovinean nu a adus niciodată un astfel de concluz, și guvernul nu a confiscat averea fondului. Imediat după emiterea prospectului pentru subscriziunea la imprumutul de răsboiu, fondul religios, care posedea o avere de 250 milioane coroane în păduri, și în moșii mari pe teritoriile Bucovinei, care fac parte din întregul pământ bucovinean, și afară de asta mai are plăsate în hârtie de valoare 20 milioane la Viena, a investit din această sumă din urmă un milion în imprumutul de răsboiu. Această investire a făcut-o Consistorul de bunăvoie, condus numai de sentimentul de patriotism al ortodoxiei din Bucovina, care încă înzinte cu sasezeci de ani contribuise cu un milion de florini la cheltuielile de răsboiu ale statului austriac.

retrase de pe teritorul cucerit dela Sârbii și încă în curgere. Întreaga presă dela noi e adânc măhnită, că a trebuit se fie evacuat și Belgradul, a cărui luare în posesiune a pricinuit atâtă bucurie în țara întreagă, dar se măngăie cu aceea, că lupta decizătoare nu se va da în răsboiu actual cu Sârbii, ci cu Rușii.

De pe câmpul de răsboiu din Franția avem stiri numai despre ciocniri mai mărunte. Lupte mari nu s-au dat acolo în zilele din urmă. Tot ciocniri mici au avut și Turcii cu Rușii în Cauț, iar pe mare Englezii au prins și au scufundat și al cincilea vas mare german de răsboiu, care în rândul trecut scăpase cu fuga.

România și răsboiul.

(b) Ziarul „Neues Wiener Journal” reproduce din ediția de răsboiu a foaiei germane „Der Tämer” un interesant articol asupra motivelor, care au îndemnat România să observe o strictă neutralitate față de răsboiul mondial.

Intre altele se spun în articol următoarele: „Prin lupta dela Plevna, România a pus băză la situația ei de prima putere în Balcani, mulțumită căreia a eșit invigătoare din ultimul răsboiu balcanic.

Dacă România după isbucnirea actualului răsboiu să ar fi declarat fără răgaz pentru Rusia, sau pentru Austro-Ungaria, atunci ar fi pus în joc pe o singură carte toate succesele ei de un jumătate de secol. Ea trebuia să stea, că aliațul ei, ori care ar fi, dacă ar fi înfrânt, România și-ar fi periclitat toată independența ei de stat și națională. Un astfel de eroism foarte nepractic nu putea aștepta nimenea din partea României, dat fiind mai ales, că și spiritul tării era dela început foarte divergent. O inclinare spre Rusia nu se poate zice că există în România, deoarece prin anexiunea Basarabiei, Rusia și-a pierdut dreptul la recunoștința României. Însă pentru Franța, intelectualitatea românească nutrește de mult vîi simpatii, deși din cauza lorurii limbii. Abia în ultimele decenii a crescut și în România ceea ce influență culturii germane. Simpatiile mai pronunțate pentru germanism însă să limiteză exclusiv asupra unor cete mai mici, care au stat în contact mai strâns cu viața intelectuală germană.

Ministrul president al Ungariei, contele Tisza, a lăsat foarte prudent, când înainte cu cîteva săptămâni a făcut unele concesii în chestii școlare Românilor, și prin aceasta și celorlăți nemaghiari. Ar fi foarte de dorit ca acum contele Tisza să nu se opreasca la jumătatea drum, ci să urnească din fundament o înțelegere cu România. Dela reușita acestor ostenele atârnă totul, finita actualului Regat al României și a guvernului său. Numai că guvernul unguresc ar trebui deja acum să stabilească în teză principală, pe cale publică și cu totă claritate, concesiunile pe care voiește să le facă Românilor din Ungaria și prin aceasta, — în parantesă fie zis, — totodată și Nemților din Tara Ungurească. Din punct de vedere politic și militar lucrul acesta ar constitui un fapt pozitiv, care ar aduce Monarhiei habsburgice și Imperiului german odată înlesniri de cea

Răsboiul.

O stire de mare însemnatate a sosit eri seara de pe câmpul de răsboiu dela nord. Din ea aflăm, că ofensiva trupelor rusești, după lupte îndelungate și crâncene, care decurg de patru săptămâni, a fost sfidată cu desăvârsire și Rușii au fost constrâni să înceapă retragerea. În zilele din urmă Rușii au avut mari pierderi, în morți și răniți, iar în captivitate au ajuns peste 31.000 de Ruși. Retragerea trupelor rusești se face pe întreaga linie de bătăie, din Polonia și Galitia.

Dintre Rușii intrați prin Carpați la noi în Ungaria au fost scoși de pe teritor ungur cel din comitatele Saros, Zemplén și Ung. Mai sunt înse trupe rusești în comitatul Bereg și Maramurăș. Pe le Munkács decurge o luptă mare, apoi se dau lupte în părțile de nord ale comitatului Bereg și pe la Toronya, în Maramurăș. Trupele noastre concentrate aci sunt însă destul de număroase și de tari, ca se poate săli pe dușman să se retragă. Pe la Körösmező ai nostri au urmărit pe dușman până în Galitia.

Din Sârbia nu avem nici o stire mai nouă. Gruparea trupelor noastre

înbiră a deaproapelui, care cu mîul semnal „Crucea roșie” trămușeză pretutindenea.

A serba triumfuri în mizeria răsboiului! Da este o serbare tăcută și nevăzută. Sunt doar triumfuri ce pot fi serbate în hîna muncii: așa sărbătoarea iubirea de proapelui. Pe noi suntem veacului al XX-lea care caracterizează înainte de toate o încdere exagerată în putere și cunoștiințele noastre. Cred, că do săi loialitate de nimic n'ar trebui să sim mai mândri, decât de însușirea scosă la ivesătat de strălușit de timpurile mari da azi, anume de a fi gata pentru ori-ce jerșă, isvorată din curata iubire față de aproapele. Astfel sunt toți aceia, care aprofiteză în mod serios problema „Cruci roșii”.

Când arunc o privire peste numeroasele legiuni ce sta în serviciul „Cruci roșii”, mă năpădesc gânduri nouă și înălțindu-mă în interior meu, multumesc fără de voie Creatorului, că m'a învredicat să trăiesc aceste serioase și pătrunzătoare vremuri. Când văd la munca lor grea pe câmpul de luptă pe acei slujitori ai „Cruci roșii” și în numeroasele spitale, cum acele albe fișe cu semnul Crucii pe braț își săvârșesc munca neobișnuită cu atata devotament și respectare, cand în sfârșit pînă multe cancelari și magazine, în care se realizează lucrăriuri, atunci mi se deslușește abnegătura desăvârsită proprii tuturor, care sta în serviciul „Cruci roșii”. Cu cătă bunăvoiță și liber de ori-ce pre-

tentii se aduc cele mai mari jertfe de timp, bani și sănătate. Acești zileri conștientiosi contopiti și neobosiți, fără răspălată, nu sunt și ei eroi și eroine cu o voiață de fier tot așa de mare ca bravii noștri frați?

„Cruci roșii” i-a reușit, ceea-ce nu i-a reușit până acum nimănui: ne-a învățat, ceea-ce ca creștini trebuie să stim, și anume că oamenii sunt datori și se ajute unii pe alții. De aceea triumfarea „Crucei roșie”. Cu această învățătură „Crucea roșie” a întărit un ideal: unirea tuturor în iubirea deaproapelui; asta-i ce fericește neamurile. Ea unește, ce a fost până acum despărțit, ce a stat rece și nepusător față la față. Diferențele de clasă, de rassă sunt umbrate; larg se deschid veaderile și inimile. Oamenii încep a comunica frățește și mai puțin conventional. Astăzi neputințiosul și suferindul se bucură de întreaga noastră atenție, lui i se cuvine astăzii întărirea și nu rangului și bogăției. Si astăzi este un triomf al „Cruci roșii”.

Să înexhaușabilă este această iubire. A împărțit din belșug, când alții cer. Când e vorba de „Crucea roșie”, nimic nu însemneză prea mult. Să Crucea roșie a pretins dela noi toti fără daoscibire multe jertfe. Să va mai aștepta și pe viitor multe dela noi, și nimic nu-i vom denega. Acesta este un succes fără seamă, aceasta e o putere, un isvor de ajutorare, cu care condeștorii tări și ai armatei pot calcula linistești. Spuneti-mi nu sunt acestea triumfuri?

Dar „Crucea roșie” nu învăță numai a dăruia din belșug, ci și a primi cu recunoștință. Recunoștință! Așa de rară, ca cea mai rară dintre pietrele scumpe și tot așa de prețioasă și de strălucitoare. Dorești să vezi o astfel de comoară, ajunge să prevesti îndurerata înșătare a unui protegeat de ai „Cruci roșii” și vei așa această mică comoară strălucind în ochii săi. Omenirea să îmbogățește prin ceea în zilele noastre, a învățat să fie recunosătoare. Si „Crucea roșie”, căreia trebuie să î se multumească acest succes, să nu sărbeze triumfuri?

Invățăatura despre curata și marea iubire a deaproapelui, propagată de „Crucea roșie” eu glas da tunet întrece triumfator

sgomotul asurzitor al răsboiului și ne pătrunde adânc în suflet!

Această invățătură ne-a apropiat pe toți iarăși de Atotputernicul, pentru că El este doar acela, care a conceput iubirea. Astfel numai înțelegem pe deplin de ce „Crucea roșie” sărbează triumfuri atât de strălucitoare...

Aceleasi idei le găsim în următoarele versuri ale unui poet ungur din zilele noastre:

(Când ș-ditorul și-a spus cele dinăi porunci pe muntele Horeb, — acest găs tună prin furtuna de sânge: Din lumea prăbușită să se facă lume nouă! Domnul vorbește acum încădată; dezastrul acesta însamă ceea: Sir de vedenii e acum Calea laptei, pe muntele Sinai umbilă acum Maghiarul!)

FOISOARĂ.

Cugetări despre „Crucea roșie”.

Cuvântare rostită de A. S. Prințul Dr. Carol E. Hohenlohe, prepozit rom. cat. în Sibiul, la Concertul de binefacere din 4 Decembrie 1914. —

Dela isbucnirea săngerosului răsboiu universal, av însemnată — cred — numai două categorii de oameni: aceia, cari vulnerăză, răsnândind groazi și durere, și aceia, cari vindecă aducând mărgăiere și ajutor. Cei dintai luptă cu armele ucigașoare ale cruzimei celei mai rănite, ceialalți lucrează în semnul Crucii, a „Cruci roșii”. A trebuit să treacă mîi de ani, pentru a pământul nostru atât de bogat în experiențe să vadă și aceasta despicate a omenimii în două puternice tabere.

Multe ne-a adus acest răsboiu dintr-o dată, surprinderi de tot soiul.

Și intocmai ca un flux și reflux ondulează sentimentele de admirare extremă și de adâncă aversiune, în interiorul nostru agitat. O admirare pentru un eroism atât de strălucit, și pentru o jertfire atât de micătoare; și scară de atata cruzime, cum numai ură oarbă și o nesătură lacrimie după putere, pot aduce.

Sufletele noastre însă astăzi să fie săpănite numai de sentimente de admirare, să ne entuziasmăm, să ne încălzim la priilegii de jertfire a marți și desinteresatei

mai mare importanță pentru viitorul apropiat. Aici zace sămburele întregei chestiuni române. Soluția ei deci nu este numai la București, ci și în Budapesta și la Berlin. Diplomatica acestor trei state, ne calea aceasta va putea nuna în piose, în mai multe înteleseuri chiar, o întreagă armată contra Rusiei. Dacă vrea să i se reușească aceasta, numai atunci are sens într-o acțiune, dacă se va lucra atât dincolo, căt și dincăoace, căt mai repede.

In România o acțiune militară slătuirea de Germania nu întimpină greutăți. Înă la începutul răboiului nu putea fi vorba de oocamătă de o mergeare directă alătura cu Germania, ei cu Austro-Urgaria. In ținută Ungarie însă trăiește, chiar după socoteala urgurească, rotund trei milioane de Români, cari eu multă ceteală s-au ridicat prin munca proprie din starei de jobagie politică la o situație, care nici astăzi nu vrea să li se recunoască, ca să fie reprezentanți în corporația legislativă a Ungariei, cum sunt în drept a o retinde după raportul numeric al poporului lor...

Săsii și Români.

Luând act „Unirea“ din Blaj despre reprosurile ne cari ni le-au făcut zările săsești din Brașov și Sibiu pentru că n-am desmintit o stire fantastice din ziarul „Drențata“ din București, din care noi, că dela foia aceasta, n-am văzut nici un număr, se pronunță în chestie astfel:

Răspunsul ziarelor noastre de dînoace a fost că se poate de vrednic. Noi nu avem cunoștință de ceea ce se scrie prin zările din țară, deoarece este granită nu mai trece nici un jurnal de dînoce; dar nici altcum nu am da vre-o importanță stîrilor de sensație apărute prin fiză „Drențata“ și alte organe de ale „opiniei publice“. Tara noastră își era spori organele sale la București, cari au dat în totdeauna desmîntările cuvenite, când au aflat de bine; și — mai adăugem noi — tocmai înregistrând noi stiri de natură această, resp. desmîntându-le să provoca nedumeriri în populația de dînoace, care ar primi acele stiri eventual de adevărate. Cela are o scânteie de simt gazdăresc, și ce trebuie desmîntit și ce trecut cu vederea.

Din parte-ne numai regreata putem o ieșire atât de pătimășă a ziaristicei săsești împotriva noastră.

Inchipuită-vă, ce uriașă jertfe de sânge și avere aducem noi pe altarul țării și al tronului. În proporție cu Săsii noștri Avem fa liniște de bătaie cel puțin de trei ori atâtă feciori, căci Săsi sunt laolaltă în tara Ardealului. și tocă ostașii de clasa primă, cari își fac serviciu, nu la jandarmerie, nici la peza podurilor ori a gărilor, nici la alte oficii. (ori ca servitori la ofișeri) ci afară, în campul deschis, în șurcul găoțelor și al morții.

Și Săsii ne caută totuși vină cu lampa lui Diogene, când știu e te, că și ei își vor avea parte lor — și încă de leu —, pe urma jertelor noastre.

Ieșirea pătimășă a ziarelor săsești, — articoului lui „Kr. Zeit“, a fost reprodus și de „Siebenbürgisch Deutsches Tageblatt“, — a făcut de bună seamă prost serviciu căruiai săsești ardeleni. Regretăm că vecinii noștri așa de curând și au arătat arama pe față.

Pe muntele Sinai umblă acum Maghiar... Cetatea de munti a patriei noastre — aceasta e muntele Sinai, spre care duce drumul nostru și de unde ne vorbește glasul fulgeritor al Domnului. Iar crucea după ce strălucesc secoli de arăndul de-a supra vârfului trifurcat, e roșie ca să gele — par că arde...

Si poate n'a fost crucea din Genf aceea ne care ne-am animat-o la niște și pe care o purtăm la brat — că-i crucea emblemei noastre sfinte, care de sărgele eroilor noștri i-așa de roșie. Ca și când aceasta ar fi adevărată „Cruce roșie“ a Maghiarilor!

Si Crucea acasta roșie, simt pa'c'ar aduce o veste deosebit de serioasă de pe muntele Sinai cel unguresc tuturor locuitorilor țărilor Sfintei Coroane fără deosebire de limbă. Sălia vorbește astfel:

Inubit meu popor! Iți speră vitejște patria împotriva dușmanului comun. Dar ca s'o poți face aceasta, a trebuit să învingi dușmanul din tine: ura. Căci înainte de a fi isbuințită fioroasa simfonie a răboiului european, — de mult pustia în tara ta europeană, — de multă luptă dintre frății. De omorul jahne al luptei dintre frății. De cători nu s'a ridicat atunci glasul meu cărui nu s'a deosebit de serioasă de pe muntele Sinai cel unguresc tuturor locuitorilor țărilor Sfintei Coroane fără deosebire de limbă. Sălia vorbește astfel:

NOUTĂȚI.

Din cauza sfintei sărbători, „Sfântul Nicolae“, numărul cel mai de aproape al ziarului nostru va apărea Mercuri la ora obișnuită.

Decorati. Pentru atitudine eroică s'a conferit ordinul Coroana de fier cl. III. cu decorație de răboiu căpitanului Constatin Popovici din reg. de inf. nr. 39 și locotenentului Ion Maximovici din reg. de inf. nr. 41. — Crucea militară cl. III. cu decorație de răboiu s'a acordat subcolonelului Petru Babeu din reg. de inf. nr. 5 și maiorului Dimitrie Turcan din reg. de inf. nr. 41.

Dela Societatea ortodoxă națională a femeilor. Comitetul central dela Societatea ortodoxă națională a femeilor române a hotărât să se acorde cinci locuri în instituții său din București la 5 fete române ale familiilor refugiate din Bucovina și din Transilvania în România. S'a mai decis să se trimite trei mii de lei ca ajutor familiilor românești rămase în strămoare prin plecarea lor jinitorilor lor în răboi; în sfârșit să se împartă o mie de lei familiilor lipsite, soșite de peste hotare.

Furnizare pentru militari. Corporația industrială sibiană mijloacele pentru membrilor săi furnizarea de boconci, albituri călduroase, saci, mănuși sau pumnusei, mantale s. a. pe seama soldaților. Platirile se fac imediat. Informațiuni amânunțite se dau în cancelaria corporației, unde se pot vedea și mustrele.

Pentru pace. În cercuri diplomatici din Roma se povestesc, că la Craciun au să se facă earashi pași serioși din partea papei în scop de a pune capăt răboiului. Reprezentanții diplomatici ai Vaticanului vor face propunerile urgente de pace puterilor beligerante.

Somnul unui soldat. În spitalul dela Marburg s'a adus, de pe câmpul de răboi dela nord, un soldat, care doarme de douăsprezece zile. Medicii n'au izbutit încă să-l trezească.

Munitione pentru România. Ziul Kreuzzeitung consemnată stire, că în România au sosit 22 vagoane cu muniție dela stabilitatele Krupp, după ce guvernul austro-ungar a permis trecerea transortului prin monarhie. Nici Krupp — zice numitul ziar — n'ar fi furnizat munitione, și nici Austro-Urgaria n'ar fi admis trecerea prin țară, dacă ar exista primejdii, că granatele și grăpenele germane s'ar întrebui în contra noastră — a germanilor — și în contra aliașilor noștri.

Răscumpărare. Domnul Dr. Nicolae Ittu, medic în Sibiu, și-a răscumpărăt felicitările de ziua onomastică dărind sumă de 20 coroane pe seama filialei din Sibiu a „Cruci Roșii“.

In lipsa trupelor de cavalerie. Millerand, ministrul francez de răboi, în considerare că Franța a pierdut un număr considerabil de cai, a dat ordin să se organizeze batalioane de băicilești din recruii înrolați pe anul 1915 la cavalerie.

Pe pânea ei. Si iată că în sfârșit văți desmetecit cu toții. Ati ingropat săgetile înveninate ale urii dintre frați și văți înfrânt. Împreună ati prima sabia, împreună văți jurat unul altuia credință răuă la moarte pe steagul care e al tuturor și iată că mergeți din învingere în învingere voi „eilor“ și „draci roșii“! Si voi cei rămași acasă cu semnul acela sfant, cu crucea roșie în inimă, vă rog să uitați îngrăjiți-vă împreună răniți, aliniți împreună mizeria comună, plângeți-vă împreună eroii morți și sărbătați împreună învingerea patriei!

Poporul meu, spune-mi: Nu te simți mai fericit, mai tare de căod te-am contopit cu sânge și cruce într'unul singur? Spune, nu voiesti, nu ceri ca convițuirea aceasta pașnică să dăinuască pururea! —

Astfel grăi Domnul prin bubuitul tunului... Si geniul țării aleargă cu albele-i aripi fognitoare spre muntele Sinai. Suflul i s'a curățit de ură, în inimă e o mare voință. Vrea să trăiescă, o viață nouă, fericită, pașnică! Cadea genunchi înaintea Domnului și, în timp ce în răboiul lumii tunuri și fulgeră, Dzeu îl ridică la sine, și susă în frunte o sărutare: sărutarea divină a păcii frățești și i anină la piept simbolul roșu ca săngele al iubirii aliniatoare de durere: crucea!

In timpul acesta la poalele muntelui Sinai umăr la umăr luptă cu incredere poarele înfrânte ale unei țări binecuvântate.

† Vasile Literat de naștere din Luja (com. Făgărașului), cadet în reg. 31 de infanterie, în etate de 22 de ani, a murit moarte de erou pe câmpul de luptă din Polonia la Buwneica în 8 (21) Noemvrie a. c., lovit de trei gloanțe.

Batum. Turcii se pregătesc să recuceresc orașul Batum de pe tăruri Mari negre. După răboiul dela 1878, în care trupele turcești l-au apărat cu multă bravură, orașul și portul Batum a fost cedat rușilor, conform hotărârii congresului dela Berlin. Portul, care are o adâncime de peste 20 metri, este accesibil și pentru vasele cele mari. Orașul, un important centru comercial, are 30 mii de locuitori. Mai demult înfloria la Batum și negotiul de fete circaseiene. Înfișarea portului și a părții apropiate din oraș este cu totul europenească. Clădirile frumoase, cu prăvăliile armeniene și grecești, fac o bună impresie. Clima orașului este plăcută și sănătoasă.

† Alimpiu Barbulescu, vicarul foraneu episcopal în retragere, a decedat în 11 Decembrie în Bocsa română, în etate de 81 de ani. A fost înmormântat cu mare solemnitate în 14 Decembrie n. Odihnească în pace!

Dela Reuniunea română de înmormântare sibiană. În timpul din urmă casariatul acestor Reuniuni a plătit ajutorul statutar după rănosită membra: Maria Stanciu, Ana Baltes (Hamba), Eva Oeneru, Sora Bărsan (Rădinari), Elena Petru, Nicolae Lazar, Teodor Micu, Ioan Wagner și Ioan Dordea (Hasag), cari numărul membrilor rănositați din sinul Reuniunii au ajuns la 244

In amintirea iubililor răposați. Împlinindu-se un nou aniversar dela moartea mult regretatului Dr. Aurel Brote, fost director al băncii „Transilvania“, soția sa doa Minerva Dr. Brote, dărnește într-un vechiu lumeni pomenire, cor. 5 la fondul Dr. D. P. Barceanu pentru ajutorarea califelor (soldaților) fără lucru, la același fond mai dăruindu-i cor. 5, în loc de cunună pe mormântul iubitei sale cununate Sabina Brote, cum și cor. 5 în memoria regretatului său cununat Eugen Brote, sau în total cor. 15. Pentru prinios exprimă sincere mulțumite, în numele Reuniunii meseriașilor sibieni: Victor Tordășianu, președinte.

Dela Lodz. Rușii au ieșit din orașul Lodz în timp de noapte pe furis. Evacuarea s'a făcut în urma luptelor crâncene din zilele premergătoare, când trupele rusești au suferit pierderi uriașe, mai ales în urma activității artilleriei grele germane. Transeale părăsite ale rușilor erau pline de cadavre. Armata dela est, nici chiar după bătălia dela Tannenberg, n'ar trece pe lângă așa de mulți cadavre de soldați ruși, ca la Lodz-Lowitz. Din parte germană se dau următoarele cifre ca pierderi rusești: 150 mii soldați, dintre cari 80 de mii au fost transportați pe calea ferată în Germania. Din parte rusească, după stiri din Petersburg. în luptele dela Lodz rușii au pierdut 100 de mii soldați, morți, răniți și prizonieri.

Convocarea celor ce n'au fost recruteți. Guvernul francez a convocat pe tinere, cari n'au fost recruteți în 1913 și 1914. A mai convocat și clasa de etate din 1915. Numărul total al convocatilor este 220.000 de oameni. Recruii sunt îndatorați a se prezenta la trupe până în 19 Dec. 1914 n.

Desolați. Belgieni, cari se găsesc acum la Paris, trimit acasă la Bruxelles scrisori, în care se zugrăvesc dispozitivul suflareasă a locuitorilor capitalei franceze. Rapoartele oficiale și neoficiale, spun scrisorile belgienilor, toateau contin stiri excelente de pe câmpurile de răboi; totuși sentimentul unei desolații generale a cuprinse populația Parisului. Au trecut aproape 5 luni de răboi, mizerile cresc în fiecare zi; și pe lângă toate rapoartele frumoase despre victoriile dobândite, germanii au ocupat Belgia întreagă și zece departamente franceze dintre cele mai bogate și mai împoporate, fără să fi făcut un singur paș înălțat din teritorul ocupat.

In atențunea domnilor învățători. Având în vedere urgentă de invățători la scoala noastră de aici, (Panic, tr. Clej) deocamdată fie și provizori, rog pe acel domn invățător, care ar putea reflecta acum la un post bun, având calificătia de invățător ori pe cale de a și-o căsiga în acest an școlar, și nu să sub obligament militar, să binevoiască cu posibilitatea de a se aviza, pentru a întreviezi ca să poată ocupa imediat acest post bun. Scoala noastră e nouă, provozată cu toate cele de lipsă și ajutorul dela stat încă e asigurat. Pot reflecta la acest post și invățătorare. Definitivarea poate urma că mai curând. Vasile Teolecan, par. gr.-or. rom. în Panic (Győr-falva, p. u. Magyar-kápolna, Kolozs megye).

Testamentul lui Petru cel Mare. În fîmul mai nou se discută earashi chestiunea, în presa Germaniei, că oare de amintitul testament al țărilor Petru cel Mare este autentic, sau este o falsificare? Se crede a fi aproape de adevară nărcere, care susține că celebrul act nu există, căci în arhivelor rusești n'a fost găsit nici în original, nici în copie.

Cărți și reviste.

Călindarul editurii W. Krafft. Au existat de sub tineri cunoștute călindare ale editurii W. Krafft din Sibiu, pe anul 1915, și anume:

Amicul Poporului, anul al 55-lea, întocmit de I. Popovici, cu bogate ilustrații și mape din răboiul mondial. Are mult material literar. Prețul 70 fileri.

Poznașul, călindar humoristic, anul 20-lea, întocmit de gumețul Haralamb Călămar. Conține multe gume bune. Prețul 60 fileri.

Călindarul Sfîteanului, anul 24-lea, asemenea bine întocmit, cu chipuri și mape. Prețul 30 fileri.

Teatru.

Sambăta, în 19 Decembrie, se joacă Chopotul scufundat, poveste dramatică în 5 acte de Gerhart Hauptmann.

Duminică, în 20 Dec., Alter-egy, comedie.

Luni teatrul e închis.

Multămită publică.

La sfîrșitul domnului protopresbiter Pavel Roșca din tractul Ugurașului, adresat preotului din tract, pentru adunarea de ajutorare pe seama bisericii din Dol, care a ars de tot, au răsuori următorii buni creștini din comuna Sănpetru:

M. On. Domn Pavel Roșca 3 cor. Ion Sandor I. Todor, Gheorgie Zdroba, Vasile Dăncan, Vasile Păhăuță, George Șandor I. Ion, George Șerban, Gheorgie Terec, Mitru Mitru, George Zăcan și Maria Deac, căte 1 cor. Mitru Fechete și Maria Pinte, căte 80 fileri. Ion Miron I. Zaharie, 60 fil. Anica Petru și George Ferghete, căte 50 fileri. Nastasie Rachisar, Nastasie Terec, Ion Dregan Mitru, Maria Fechete, Paladie Avram, Mitru Dregan Sofie, Maria Petrula, Ion Ferghete I. Vasiliu, Ion Maier, Nastasie Selinie, George Petru I. Istratie, Maria Pușcas I. Vasiliu, Mitru Pușcas Ursului, Flore Trestian I. Pavel, Onița Dregan, Vasile Răduță, George Trestian, Ion Hodis, Ion Goran, Mitru Pop, Irina Milonean, Simeon Avram, Nastasie Petru Lichii, Ion Ferghete, învățător și Todor Dregan, căte 40 fileri. George Milonean, Ion Șerban și Gafă Pop, căte 30 fil. Todosie Ferghete, Maria Ciudaru, Mitru Terec, Anica Terec, George Dăncan, Gheorghe Petru, Virona Petru, Georgiu Pușcas, Gheorghe Păhăuță, Flore Petru, Anica Petru, Ana Balăe, Nutu Birtotanu, Verona Birtotanu, Georgiu Miron Toderii, Maria Terec, Nastasie Popu, Ion Ferghete I. Leontin, George Dregan I. Stefan, Maria Zeler, Mitru Pușcas Domniciu, Anica Farcaș, Ion Trestianu I. Mitru, Vasile Petru Sări, Flore Fizesanu, Marie Petru I. Ion, Gheorghe Măier, Flore Petru Prunean, Simeon Dăncan, Maria Trestian, Stefan Muresan, Gheorghe Miron, Mitru Trestian I. Gheorghe, Nastasie Avram, Nastasie Dregan, Anica Dregan, Ioan Daac, Todor Păpușă, Macinici Pușcas, George Ferghete I. Simeon, Marie Ferghete Alex

Nr. 861/1914.

1—3

Concurs.

Pentru întregirea postului de învățător la școală conf. gr.-or. română din Spring, tractul Mercurei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Tel. Rom”.

Salarul impreunat cu acest post e: 600 cor. din repartiție de pe popor, iar restul până acum încă nevoltat dela stat se va cere din nou pe baza documentelor existente, dar la caz că nu va succede aceasta, comuna biserică nu deobligă al întregii din propria sa putere.

De cvasit se va îngrijii comuna biserică și 1/4 jug. de grădină.

Pe lângă îndatoririle regulamentare alese va fi dator să conducă copiii la biserică Dumineca și sărbătoarea și a cânta eu răspunsurile liturgice.

Cei cu cunoștințe muzicale vor fi preferați.

Petitionile concursuale au să fie asternute în terminul deschis oficialui protopopesc subsemnat având concurenții a se prezenta în biserică spre a face cunoștință cu poporul.

Mercurea, 27 Noemvrie 1914.

Oficial protopresbiteral ort. a Mercurei în conțelegeră cu comiteul parohial respectiv.

Avr. S. Pecuraru
protopresbiter.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană în Sibiu:

Constituția

bisericei gr.-or. române din Ungaria și Transilvania

sau

Statutul organic

comentat și cu concluzele și normele referitoare întregit

de

Ioan A. de Preda,
advocat și fiscal al Consistorului arhidiecezan gr.-or. rom. din Sibiu.

Prețul 2 cor. + porto 20 fil.

La Librăria arhid., Sibiu, se află de vânzare:

Em. Suciu:

Tiganul la vânăt,
comedie originală în două acte, în versuri.

Arde 'n țigănie!...
anedota.

Prețul 40 fil. + porto 5 fil.

Tiganul la târg de vite,
dialog scris în versuri.

Toastul lui Pamfilie.
monolog.

Prețul 30 fil. + porto 5 fil.

Orfanii Neamului

Roman naționalist
de

N. Radulescu-Niger.

Prețul: 4 cor. + 20 fil. porto.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană, Sibiu:

G. S. Petrow:

Calea spre Dumnezeu.

Contemplații asupra Dumnezeirei și
asupra adevărului divin.

Traducere

de

Teodor V. Păcățian.

Ediția II.

Prețul 1 cor. + porto 5 fil.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Călindarul arhidiecezan

pe anul 1915

cu řematismul autentic al bisericii ortodoxe rom. din Ungaria și Transilvania. Partea literară conține lucrări foarte interesante.

Prețul 80 fil. plus porto poștal 20 fil.

La Librăria arhidiecezană, Sibiu, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiaș și în dos, foile aurite, cu copeci, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Aceiaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copeci, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor.**

Aceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copeci, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimată evangeliști și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copeci, cu cutie de păstrat **25 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată, foile colorate galben, cu copeci **25 cor.**

Recuise de scris se pot procura dela **Librăria arhidiecezană**

Librăria Tipografiei arhidiecezane

Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45

ICOANE SFINTE

I.

Adormirea Maicii Domnului

Bunavestire

Nașterea Domnului Iisus Christos

Fuga la Egipt

Iisus în biserică de 12 ani

La nunta din Cana

Iisus pe mare

Invierea lui Lazar

Schimbarea la față

Răstignirea lui Iisus Christos

Punerea în mormânt

Invierea Domnului

Inălțarea — Florile

Tăierea împrejur

Nașterea Maicii Domnului

Pogorârea Duhului sfânt

Nașterea sfântului Ioan Botezătoru

Grigorie, Vasile și Ioan

Adormirea sfintei Ane

Aflarea capului sf. Ioan Botezătoru

II.

Iisus pe Cruce

Inălțarea sfintei cruci
Ilie Prorocul în carul
de foc

Tăierea capului sfântului Ioan

P. Grigorie teologul

Sf. Vasile

III.

Botezul Domnului

Constantin și Elena

Sfântul Dumitru călare

Sfântul George

Maica Domnului

Petru și Pavel

Arhanghelii Mihail și Gavriil

P. Ioan Gură de aur

PP. Ioachim și Ana

IV.

Arhangelul Mihail

" Gavriil

Apostol ori care

Domnul Christos

Iisus în muntele Masinilor

Sfântul Dumitru

Sfântul George

Ilie Prorocul

Ioan în pustie

Sfântul Nicolae

" Simeon

" Andrei

Evangelistul Ioan

" Luca

" Marcu

" Mateiu

Prorocul Zaharia

Apostolul Iacob

" Filip

	Grupa I.					Grupa II.					Grupa III.					și Icoane din Grupa IV.							
	Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.							
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100		39/50	47/63	55/68	63/79	74/100		39/50	47/63	55/68	63/79	74/100		39/50	47/63	55/68	63/79	74/100
foarte fine Cor.	39·20	44·80	58·80	81·20	106·40	35—	40·60	51·80	70—	89·60	30·80	37·80	46·20	61·60	78·40	28—	34·60	42—	56—	70—	cor. foarte fine.		
fine . ,	26·60	29·40	46·20	56—	72·50	23·10	27·30	40·60	49—	65·80	20·30	23·80	35—	43·40	60·20	18·20	21—	30·80	39·20	56—	“ fine.		
simple . ,	14—	16·10	18·20	26·50	36·40	12·60	14—	16·10	23·80	32·20	11·20	11·90	14—	21·70	29·40	9·80	10·50	11·90	9·60	26·60	“ simple.		

Prețurile indicate în șema de sus sunt a se înțelege numai la icoane pictate pe pânză și fără cadre (rame). La dorință se pictează însă și pe lemn, tinchea și aluminiu.

Dacă se cere și cu angajamentul pentru prapor din orice fel de materii și de orice coloare pe lângă condițiile cele mai favorabile